

ΕΙΔΗ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ.

Ὁ χαιρετισμὸς, ἥτοι αἱ λέξεις ἐκεῖναι ἡ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, αἵτινα μεταχειρίζονται οἱ ἄνθρωποι, όταν συναντῶνται, διαφέρει εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ μέχρι τίνος, ὡς ἀπεικονίζων τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ἢ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστου ἔθνους.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγον «Χαῖρε» οἱ Ῥωμαῖοι *Salve, vale*, (Ἔσο ὀγιῆς, ἔσο δυνατὸς) προσέτι καὶ *Quit agis?* (Τί κάμνεις;) Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ *Comment vous portez-vous?* (πῶς κρατεῖς τὸν ἑαυτὸν σου;) Οἱ Γερμανοὶ λέγουσι *Wie befinden Sie sich?* (Πῶς εὐρίσκετε ἑαυτοὺς;) Οἱ Ἰταλοὶ, *Come sta?* (Πῶς στέκεται;) Οἱ Ἕλληνες τῆς σήμερον, «Τί κάμνεις;» Οἱ Ὀλλανδοὶ «εἶχες καλὸν γεῦμα;» ἢ καὶ «πῶς περνᾷς;» Οἱ Σουηδοὶ «πῶς δύνασαι;» Οἱ Πολλανοὶ, «εἶσαι εὐθυμὸς;» καὶ «πῶς ἔχεις τὸν ἑαυτὸν σου;» Δύο κοινοὶ χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν εἶναι, «Ἔσο ὀγιῆς,» καὶ «πῶς διατελεῖς;» Οἱ Ἀγγλοὶ μεταχειρίζονται συνήθως τὸ «how do you do?» (Πῶς κάμνεις; ἀρχαῖός τις χαιρετισμὸς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦτο «Σώσαι σε Κύριος,» ὅστις ἦτο ἐπιτομὴ τοῦ «ὁ Θεὸς νὰ σὲ σώσῃ.» Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ χαιρετισμὸς εἶναι «πῶς πηγαίνει ὁ ἰδρὼς, ἰδρώνεις καλᾶ;»

Εἰς τὴν Κίνα κοινὸς χαιρετισμὸς εἶναι «Ἐφαγες τὸ ρίζι σου;» ἕτερος δὲ, «εἶναι ὁ στόμαχός σου εἰς καλὴν κατάστασιν;»

Οἱ χαιρετισμοὶ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀράβων ἔχουσι θρησκευτικὸν χαρακτῆρα· οἱ μὲν Τούρκοι μεταξὺ ἄλλων λέγουσι καὶ τὰ «Ἔσο ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Θεοῦ.» — «Αἱ εὐχαὶ μου εἶναι ὑπὲρ σοῦ.» — «Αἱ ἐπισκέψεις σου εἶναι ἐπίσης σπάνιαι ὅσον αἱ ὥραιαι ἡμέραι.» Οἱ Ἀράβες λέγουσιν «εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σοὶ χαρίσῃ τὴν εὐμένειάν του.» — «Ἐὰν θέλῃ ὁ Θεὸς εἶσαι καλᾶ.»

Οἱ Πέρσαι μεταχειρίζονται πομπώδεις φράσεις, ὡς λ. χ. «Ἐχει καλῶς μετὰ τῆς ὑμετέρας ὀψιλής καταστάσεως;» — «Εὐχόμαι ὑπὲρ τῆς μεγαλειότητός σου.» — «Εἴθε ἡ οἰκία σου οὐδέποτε νὰ ἐλαττωθῇ.»

Αἱ διάφοροι μέθοδοι τοῦ χαιρετισμοῦ εἶναι ἐπίσης περίεργοι ὅσον καὶ αἱ φράσεις. Ἡ συνήθεια τοῦ διδῆναι τὴν χεῖρα ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις λαοῖς. Εἰς τὴν Εὐρώπῃ εἶναι σύνηθες διὰ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες εἶναι στενοὶ φίλοι, νὰ ἀσπάζονται ἀλλήλους διὰ φιλήματος. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅμως καὶ Ἀμερικὴν τοῦτο περιορίζεται εἰς τὰς γυναῖκας. Εἰς τὸ μέγιστον μέρος τῆς Γερμανίας τὸ νὰ φιλήσῃ τις τὴν χεῖρα κυρίας θεωρεῖται μέρος τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅμως τὸ πρὸνόμιον τοῦτο ἐ-

πιτρέπεται εἰς μόνον τοὺς συγγενεῖς, ἐνῷ εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀμφότερα, τὴν τε χεῖρα καὶ τὸ μέτωπον, ἀσπάζονται. Εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ παρὰ τοῖς Σλαβικοῖς λαοῖς, οἱ χαιρετισμοὶ ἔχουσι χαρακτῆρα αὐτοταπεινώσεως. Ὁ Ῥώσος πίπτει ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ, ἀσπαζόμενος τὰ γόνατα ἐκείνου. Εἰς τὴν Κίνα, κατώτερος ἐὰν ἦναι ἔφιππος, ἀπαντῶν ἀνώτερον, καταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσμένει, ἕως οὗ παρέλθῃ ὁ ἕτερος. Ὁ Ἰαπωνὸς, ἀπαντῶν ἀνώτερον, ἐκβάλλει τὰ σανδάλιά του, σταυρώνει τὰς χεῖρας τοῦ καλύπτων αὐτὰς μετὰ τὰ μανίκιά του, καὶ κινῶν τὸ σῶμά του ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἐκφωνεῖ, «Μὴ με βλάβῃς! μὴ με βλάβῃς!» Εἰς τὴν Σιάμην, ὁ κατώτερος ρίπτεται ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ, ὁ δ' ἀνώτερος πέμπει ὑπηρετὴν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἰδῇ, ἐὰν οὗτος ἔχῃ φάγει τι, τὸ ὅποιον ἔχει δυσάρεστον ὁσμὴν, ἐὰν δὲ τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτως, ὁ ἀτυχὴς πταίστης ἀπολαμβάνει καλὸν μερίδιον λακτισμάτων, ἐὰν ὅμως ὄχι, ὁ ὑπηρετὴς ἐγείρει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς.

Εἰς ἄλλας χώρας πάλιν ὁ χαιρετισμὸς γίνεται διὰ τῆς προσεγγίσεως πρὸς ἀλλήλους τῶν ῥινῶν ἀμφοτέρων τῶν συναντωμένων, πολλάκις δὲ διὰ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ποδὸς εἰς τὴν ῥίνα, ὡς λ. χ., εἰς τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, εἰς τὴν Βύρμαν καὶ εἰς τινὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

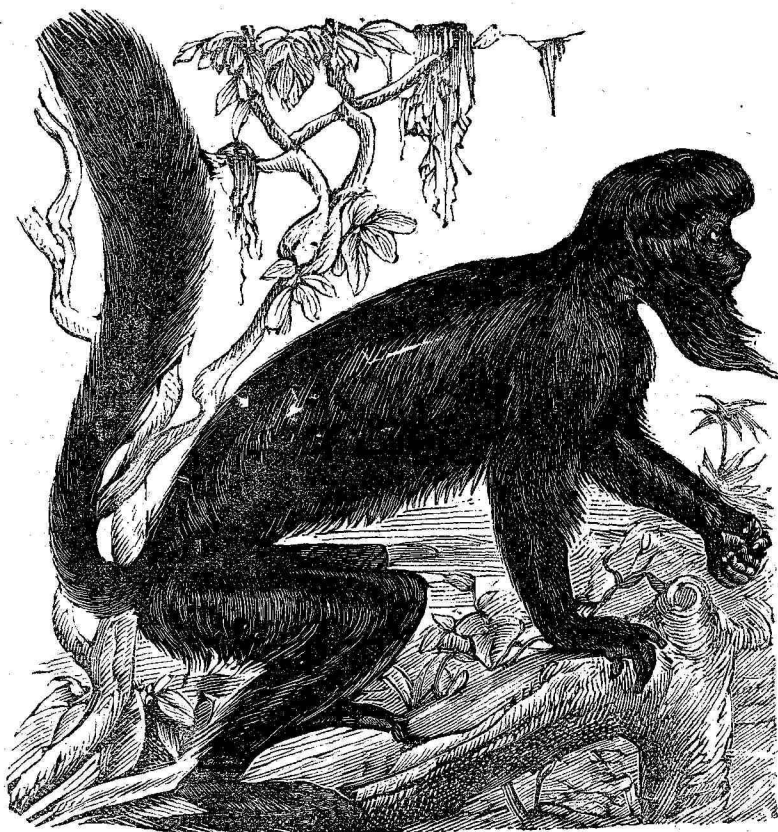
(Ἐκ τοῦ «Ἀστέρου» τῆς Ἀνατολῆς.)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΙΔΗΡΑΝ ΠΡΟΣΩΠΙΑ.

Ἐπάρχουσι τὴν σήμερον εἰς τοὺς Παρισίους τὰ ἐρείπια φρουρίου τινὸς, Βασιλῆς ὀνομαζομένου, ὅπου ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφυλακίζοντο οἱ ἐχθροὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ οἱ ἀπλῶς ὑποποτι εἰς αὐτήν. Μεταξὺ τῶν πολλῶν, οἵτινες ἐκρατήθησαν εἰς τὴν Βασιλῆν, ὑπῆρξε καὶ τις, περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ὁποίου οὐδὲν γνωρίζεται, καὶ ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς αὐτοῦ περιεκυκλοῦτο ὑπὸ μυστηρίου. Ἐφέρθη εἰς τὴν Βασιλῆν ἀπὸ τῶν Μαργαριτῶν νήσων, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ de Saint Mars, ὅστις ἦτο καὶ ὁ ἰδιαιτέρος αὐτοῦ κηδεμὼν καὶ φύλαξ, καὶ προσέτι υπεύθυνος διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Οὐδεὶς, ἐκτὸς τοῦ διοικητοῦ, ἤκουσέ ποτε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, οὐδεὶς εἶδε τὸ πρόσωπόν του, διότι τοῦτο ἐκαλύπτετο ὑπὸ προσωπίδος ἐκ μέλανος βελούδου, προσηρμοσμένης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διὰ σιδηρῶν λωρίδων, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀφῆρσε. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπὸ τῶν νήσων εἰς Παρισίους μεταβάσεώς του, ὁ de Saint Mars ἦτο πάντοτε πλησίον αὐτοῦ, ἔτρωγεν εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν, ἐκοιμάτο εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, εἶχε δὲ πάντοτε πλησίον αὐτοῦ πιστόλια, ἵνα φονεύσῃ αὐτὸν ἀμέσως, ἐὰν ἐξῇ τὴν νὰ φανερῶσθαι ἑαυτόν. Εἰς τὴν Βασιλῆν, ὁ διοι-

κητής ὑπηρετεῖ αὐτὸν εἰς πάντα, κατέστρεψε δὲ διὰ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ χειρῶν πάντα τὰ ὑπενδύματά του, ἀμέσως ἀφοῦ ἐξεδύετο αὐτά. Ὁ ἀτυχὴς αἰχμαλῶτος κατὰ δύο διαφόρους περιστάσεις, κατώρθωσε νὰ μεταφέρει λέξεις τινὰς εἰς ἀνθρώπους ἔξω τοῦ φρουρίου, ἀπαξ χαράξας αὐτάς ἐπὶ ἀργυροῦ τινος πινακίου, ἅλ- λοτε δὲ ἐπὶ ὑποκαμίσου, ἅτινα ἔρριψεν ἐκ τοῦ παραθύρου, οἱ εὐρόντες ταῦτα ὁμως, ἀπέθανον μετὰ ταῦτα ἀμέσως ἄνευ φανεροῦ λόγου. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπ' αὐ- τὸν ἐπιτήρησις ἐδιπλασιάσθη. Ὅσakis ἐπορεύετο εἰς τὴν λειτουργίαν, συναδεδεύτο ὑπὸ στρατιωτῶν, ὅπλα φερόντων, καὶ ἐντολὴν ἔχόντων νὰ πυροβολήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει προσπαθείας ἐκ μέρους αὐ- τοῦ νὰ ἐμιλήσῃ ἢ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ πρόσωπόν του.

Καθὼς προσέλθῃ, ἡ ἱστορία αὐτοῦ περιβάλλεται ὑπὸ σκότους καὶ μυστηρίου· πολλαὶ εἰκασίαι ἐγένοντο ὡς πρὸς τὸ τίς ἤδυνάτο νὰ ᾔναι τὸ μυστηριώδες τοῦτο πρόσωπον, ὅπερ ἀπελάμβανε τσαύτας περιποιήσεις καὶ τοσοῦτον σέβας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐτρεῖτο ὑπὸ τσαύτην αὐστηρότητα, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἐφυλάττε- το μὲ τόσον σέβας, ἀλλὰ καὶ καθίστατο σκηνὴ το- σαύτης θλίψεως. Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἦτο πρεσβύ- τερός τις ἀδελφὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', τότε βασι- λέως τῆς Γαλλίας, τοῦτο ὁμως εἶναι ἀπίθανον διὰ πολλοὺς λόγους· ὑπῆρξαν ἄλλαι πολλαὶ εἰκασίαι, οὐ- δεμία ὁμως δύναται ν' ἀποδειχθῇ, ὁ δὲ ἄνθρωπος μὲ τὴν σιδηρᾶν προσωπίδα, εἶναι καὶ θέλει μείνῃ διὰ παντὸς μυστήριον.

Ο ΠΩΓΩΝΟΦΟΡΟΣ ΣΑΚΗΣ.

Οὕτως ὀνομάζεται νέον εἶδος πιθήκου ἀνακαλυφθέν- τος εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, δεῖγμα τοῦ ὁποίου εὐρί- σκεται ἤδη εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου.

Ὁ πωγωνοφόρος Σάκης ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸν ἄνθρωπον, καὶ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καταλλήλως

ὁ Δαργουίνιος προπάτωρ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ περί- φημος οὗτος Ἀγγλος φυσικοῖστορικὸς Δαργουίνιος ἰσχυ- ρίζεται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος εἰδους τινὸς πι- θήκου, ὅστις δὲν ὑπάρχει πλέον!

Καὶ μὲν τοῦτο καὶ ὁ λογικώτερος τῶν πιθήκων, ὁ οὐραγουτάγκος, τὸν χειμῶνα, ὅταν κρυόνῃ καὶ εὐ- ρίσκῃ κατὰ τύχην πυρὰν, ἐγκαταλείμμενην ὑπὸ κυ-